

Portre

Ahmet NARİNOĞLU

MUSTAFA DEMİRCİ

Mustafa'yı canım gibi severim.

Mustafa bildiğimden beri hiç hata yapmadı. Bunu karakteri, aile ortamı, taşıdığı değerler ve etkilendiği çevreye bağlıyorum. Hayat bana öğretti ki, insanda bir ağaç misali ikliminde yetişir. Toprağından beslenir. İnsan eliyle budanır, şekillenir. Dallar meyveye durduğunda pek çok unsurun birleşmesiyle ürün vermektedir. İnsanda öyle.

Mustafa'yı yetiştirenlerin ellerine sağlık.

Mustafa'nın ailesi ile dost bir aile idik. Aşağı Andırın insanı yazın yaylalara göçerdi. Mustafa Bektaşlı köyünden. Bektaşlılar Seğ yaylasına konardı. Seğ yaylası bizim köyün yaylası. Yayla ve göç bizim kültürümüzü besleyen iki kaynak. Şimdi yerine yenilerini koyamadığımız için Andırın Kültürü artık beslenememektedir. Yaylacılık bu kez yeni bir şekil alıyor. Hayvan, mal göçü yerini dinlenme göçüne bırakıyor.

Doğaya göç, doğayı tahrip eden, adına yerleşme diyemediğimiz bir şekle dönüşüyor. Üstelik göçenler eski yaylacılıkta olduğu gibi toplu yaşama yerine kabuğuna çekiliyor. Andırında yaylacılık toplumsal olmaktan çıkıyor, bireyselleşiyor. Neticede kültür üreten değil, kültür tüketen, eriten hale geliyor. Andırının yeni yaylacılığına yeniden kültür üretir hale gelsin. Mevcudu yaşatsa da kabulümüzdür.

Mustafa ve yaylacılık. Ne güzel bağdaşıyor. Mustafa ile bir araya geliğimizde yaylaları konuşurduk. Böylece, memleket hasretini de gidermiş olurduk. Her Andırınlı yaylaya göçmüş ve unutulmaz anılar yaşamıştır. O nedenle hangi köy veya mahalleden olursa olsun Andırınlıların ortak pek çok yanları vardır.

Mustafa ile de anılarımızı tazeler dururduk. Bu kadarla olur mu? Mustafa ile aynı değerleri duyguları taşıyor olmamız dostluğumuzu ve bağımızı pekiştirmiştir.

Esmer, kara kaşlı, kara gözlü, kara yağız delikanlı, sportmen tipiyle tam bir genç adam profili çiziyordu bir arada olduğumuz Birecik'te. Önce Urfa'nın bir köyüne, oradan Birecik'in bir köyüne, oradan da Merkez yatılı okula geldiler ablası Zehra hoca ile. İkisi de öğretmendi. Mustafa'yı Birecik'te iyice tanıdım.

Mustafa Birecik'te öğretmenliği yanında girel yapısıyla kısa sürede Birecik'in sosyal-kültürel faaliyetlerinin vazgeçilmezi oldu. Halk Eğitim Müdür yardımcılığına gelişi ile kendini tamamen bu alana verdi. Çok şey öğrendi. Çok şeylere katkısı oldu. Halk Eğitim Müdürü Mustafa Hoca "benim gençliğim" derdi.

Birecik anıları pek çoktur ve sayfaları doldurur.

Mustafa'nın ideali Çukurova'ya dönmekti. Çukurova'ya gidişini orada yapacaklarını anlatır, anlatırken içinin ısındığını hissederdiniz. Bizim gibi toroslarda doğup büyüyen insanların çocuksu gözünde Çukurova önce hayal, sonra çok büyüktür.

Çukurova'da dümdüz uçsuz bucaksız ovalar vardır.

Çukurova'da gürül gürül akan ırmaklar vardır.

Çukurova'da ucu bucu olmayan yollar vardır.

Çukurova'da can bitiren bereketli topraklar vardır.

Çukurova'da zenginlik vardır.

Çukurova'da varlık vardır.

Mustafa öyleydi. Bu zenginliğin içinde yaşamak istiyordu. Torosların her çocuğu Çukurova'ya inmek, yaşamak istemiştir. Torosların mücadelesi Çukurova'ya inen yollar olmuştur. Halada olmaya devam ediyor.

Mustafa Kadirliye öğretmen olarak geldi. Evlendi, çoluk çocuğa karıştı. Mustafa Kadirliye Birecik'te ki performansını devam ettiriyor. Daha olgunlaşmış olarak. Bu defa Kadirliye topluma hizmet veriyor. Yani, sivil toplum hareketlerine girdi. Pek çok faaliyette öncülük yapıyor.

Mustafa'nın çizgisi bende bir çok tespit yapmama neden oldu.

- Memleketin çocukları okumalı,
- Okuyan gençler kültür ve değer taşıyıcıları olmalı
- Okuyanlar memleketine dönmeli
- Memleketle gençler arasında bağ kopmamalı
- Okuyanlar, memleketin kültür ve değerlerini araştırmalı, yazıya dökmeli
- Okuyanlar, ilerleme gücünü çevresinden aldığını bilmeli.
- Okuyanlar duygularını güçlendirmeli. Duygu yüklü olmalı. Duygularını beslemeli

Şair ilerleme yolunda olan gençlere “yüksel ki yerin yer değildir. Yerinde saymak hüner değildir” diyerek daima ileriye gösteriyor. Mustafa gibi Andırından çıkmış, okuma yolunu seçmiş gençlerin geldikleri yer kendi gayretleri neticesidir. Oradan sonra ilerlemek, yükselmek için başka destekler gerek. Bunu bulamayan gençlerin önüne zorlu yollar çıkıyor.

- Daha büyük kentlere göç
- Yurt dışı
- Ticari faaliyetler
- Cemiyet hareketlerine giriş
- Siyasete katılım

Kendi güç ve çabasıyla bir yere gelen nice Mustafalar şimdi ellerinden tutulmayı bekliyor. Maalesef bölgemizin eksikliği bu. Hayattan çok şey bekleyen, hedefleri olan gençlerin ellerinden tutmak kolay değil.

- Birlik – beraberlik ister.
- Sivil toplum gücü ister.
- Siyasal destek ister.
- Hemşehri dayanışması ister.

Birikimi kapasitesi olduğu halde bunu değerlendiremeyen genç adamlar ya yılıp köşesine çekiliyor, veya direnmeye çalışıyor.

Mustafalar yerinde saymamalı. Mustafalar kendini tanımalı, kendini aşmalı. Bunun yolu, kendisiyle yarışmak, çevresinde uyumlu ve sosyal olmak.

Mustafa bir prototip olabilir iddiasını taşımıyorum. Ancak Mustafa gücünü yukarıdaki saydığım tespitlerin pek çoğunu taşımasından almaktadır. Bu tespitleri şahsında yaşayanlar çevresinde önder insanlardır. Topluma ışık saçarlardı. Yol ve yön gösterirler.

Mustafa gibi.